



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 22. Concilium Londinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. Sorbiodunensem * Rogerio Cancellario
 A.C 1102 suo, & Herfordiensem alteri Rogerio, cu-
 salisbury. linæ suæ & Rei cibariæ præfecto.

§. XXII.

Concilium Londinense.

to. 10. p. 728.
 ex Edm.

Sub idem tempus, nempe paulo post
 memoratum Conventum Anselmus
 Concilium Nationale Londini in Eccle-
 sia S. Petri Westmonasterii, Rege, Epi-
 scopis, Abbatibus, & totius Regni Prin-
 cipibus consentientibus celebravit. Præ-
 fuit Anselmus, præter quem Gerardus
 Archiepiscopus Eboracensis, Mauritius
 Episcopus Londinensis, aliique Episcopi
 undecim cum illis duobus, qui pronuper
 Investituram acceperant, advenerunt.
 Complures etiam aderant Abbates, &
 Principes, quos adesse optaverat Ansel-
 mus & a Rege advocari rogaverat, ut
 consentiente tam Sæculari quam Eccle-
 siastica potestate Concilii Actis major au-
 thoritas conciliaretur. Quod in Anglia
 omnino necessitas postulabat, postquam
 multis abhinc annis nullum habitum fu-
 isset Concilium. Porro in isto nihil prius
 actum, quam damnata Simonia. Abba-
 tes sex, hujus labis convicti, ex quibus
 tres Benedictionem Abbatialem accepe-
 rant, & tres alii accepturi fuissent, depo-
 siti sunt. Tres alii Abbates ex aliis cau-
 sis Dignitate sua privati.

In

In eodem Concilio complures Con-
stitutiones editæ sunt, de quibus nobis
tantum Summa in viginti novem Articulis
superest. Præ ceteris notatu digni
mihi visi sunt sequentes: Episcopi mu-
nus Advocati seu Causidici in causis tem-
poralibus in se nunquam suscipiant, &
more Laicorum vestiti non incedant.
Omnibus Clericis per omnes ordines
unius coloris sit vestitus. Quia nempe
Laici colorum varietate delectabantur.
Archidiaconatus census initis pactis Con-
ductori non tradantur. Nullus Clericus
Laici Curator, vel domui ejus Præposi-
tus, aut Judex in causa sanguinis sit. Nul-
lus Clericus uxorem ducat, aut ductam
retineat. Filii Presbyterorum non sint
hæredes Ecclesiarum Patrum suorum.
Abbates nullos creent milites. Id est,
Benedictionem solemnem ritu, quod Epi-
scopi solebant, Equitibus non impertian-
tur. Monachi pœnitentiam cuiusvis non
injungant, sine consensu Abbatis sui, &
Abbates monachis suis hanc potestatem
tantum in eos conferant, quorum curam
animarum gerunt. Monachi non præ-
sint villis, Ecclesias a nemine nisi de ma-
nu Episcoporum recipiant, & Presbyteris
ibi servantibus congruum censum relin-
quant. Fides inter virum & mulierem
occulte & sine testibus de conjugio data,
E 5 irrita

Sæcul. XII.
A.C. 1102.

Art. I.

10.

8.

4. 5. 6

7.

17.

18.

20.

21.

22.

Sæcul. XII. irrita habeatur. (*) Laici quoque criniti tondeantur, ob infandam impudicitiam juvenum, qui gravi anathemate damnantur. Nemo corpora mortuorum, fontes, aut rem quamcunque, sine Episcopali auctoritate, Religiose colat. Nemo homines, ut bruta animalia (quod in Anglia ad ea usque tempora fieri solebat) venundet.

Quia vero Articuli isti in Concilio prope & sine longa deliberatione propositi fuerant, noluit eos S. Anselmus ad Ecclesias Angliæ transmittere, priusquam attente descripsisset, & Episcopis in proximo conventu communicasset, ut sic omnium consensu confirmarentur. Hæc ipse Anselmus refert in epistola ad Archidiaconum suum data, cui non nullorum articulorum sensum explicat. Cum idem Archidiaconus quosdam Presbyteros excommunicasset, quod dimissas concubinas iterum revocasset, Anselmus latam Censuram confirmavit. At se se Regi opposuit, multas pecuniarias exigenti a Presbyteris, qui Concilii Decretum violabant, suggessitque, modeste & salva Regiæ Majestatis reverentia, non Principis esse ejusmodi abusus reprime-
re,

(*) In Actis addita sunt verba: *Si ab altero negata fuerit.*

re, sed Episcoporum, & his cessantibus
 Archiepiscopi aut Primatis.

Sæcul. XII.
 A.C. 1102.

§. XXIII.

Quæ in Bello Sacro secuta sint.

Belli Sacri Successus plurimos Christianos, anno primo Regni Balduini, Salutis nostræ millesimo centesimo primo, ad pulcherrimam militiam suscipiendam accendit. Ex Longobardia quinquaginta ferme virorum millia itineri se commiserunt, Ducibus Anselmo Archiepiscopo, Alberto Comite Blandrachino, Guiberto Comite Parmensi, & compluribus aliis Principibus, qui, non paucis militum supplementis ex Germania receptis, Hungaria, Bulgaria & Thracia peragrata, post Festum Paschæ, anno millesimo centesimo secundo Nicomediam pervenerunt. Eodem ferme tempore, nempe anno millesimo centesimo primo, ex Francia profectionem exorsi sunt, Guilielmus Dux Aquitanix, Hugo Magnus, Comes Veromanduorum, Regis Philippi frater, qui capta Antiochia a Cruciatibus discesserat, Stephanus Comes Carnotensis & Blesensis, probrum admissum, cum comilitones, in eadem civitate periclitantes, deseruisset, diluturus, Stephanus Comes Burgundiæ & plures alii Proceres, quos triginta ferme Cruciatorum millia sequebantur. Hi eandem
 viam

Abb. Ursp.
 1101.

Abb. Aquens.
 lib. VIII.

Vill. Tyr. X.
 c. 12.